

— Yes — a m. ślalem, że już będzie ładnie.
— Do pioruna, John! — Zaśw idzie w górę!

Najtańsza Składnica Mebli

Nowoczesnych Urządzeń Biurowych

oraz Tapczany, Kozetki i Sypialnie
polecą

firma B. STOBİŃSKA

ul. Krakowska Nr. 28.

Na żądanie Klientów przesyła się koleją.

3404

Podaję do wiadomości wszystkich swych dotychczasowych Szanownych Klientów
że z dniem 1.8.43 uruchomiłem przy swojej hurtowni artykułów elektrycznych

WARSZTATY ELEKTROTECHNICZNE

I LABORATORIUM POMIAROWE

p. f. Dypl. Inż. S. Pieńkowski

NA UL. PIAC DASZYŃSKIEGO Nr. 13. Tel. 23-64.

które wykonują:

- 1) przewijanie starych silników i transformatorów elektrycznych
- 2) laboratoryjne oznaczenie mocy i sprawności maszyn elektrycznych,
- 3) instalacje elektryczne wysokiego i niskiego napięcia,
- 4) oraz wszelkie reparacje.

3421

Wytwornia
Sprzedaż papieru i zapasów
J. POGORZELSKA
Warszawa, Przechodnia 1 m. 4
tel. 594.09
Toreb
papierowych w podwórze, prawa ofiary II p.
8023 Prowincja za zaliczeniem

Starzyzna -
to wartościowy surowiec
Z kosi wytwarza się ponad 50 no-
wych produktów m.in. mydła, karmu
dla niemowląt, sztućce, ranoży i t.d.

Dr. med. M. Grabowski

GINEKOLOG

akuszer i operator

przeprowadził się do

Lindenstrasse (Wilsona) 6/8 m. 4.

1776

Każdy powinien posiadać konto w Miejskiej Kasie Oszczędności

w Częstochowie

- w celu składania oszczędności
- " wplatu utargu dziennego
- " wykonywania przekazów
- " wykorzystywania kredytu

Miejska Kasa Oszczędności

Jest bankiem dewizowym

wykonuje zlecenia krajowe
i zagraniczne, otwiera zamknięte
i otwarte depozyty i udziela bez-
interesownych porad we wazy-
stkich podobnych zagadnieniach.

3184

CHCESZ

SZYBKO

SPRZEDAĆ

garnitur, płaszcz, kostium, kurtkę, spodnie, futro,
lana, suknie i t. p. - oddaj się do „CENTRALI”
3458 Częstochowa, I-sza Aleja Nr 5 (sklepy)

Dyplomowana Kosmetyczka
HELENA TAŃSKA

Aleja Wolności Nr. 19 miesz. 9, parter prawa oficyna.
3402 Przijmuje od godz. 10-7 wiecz.

UWAGA WŁAŚCICIELE SAMOCHODÓW!

Dotyczy przebudowy samochodów
na Gasgenerator.
udzielamy instrukcji
Gasgeneratorów marki Imbert i inne
stałe na składzie

REIFENAUSSGABESTELLE

Tschenstochau, Adolf Hitler Allee 1, tel. 18-19

FIRMA

STEFAN ROMANOWSKI

niniejszym zawiadamia uprzejmie, że
została przeniesiona z Alei Wolności Nr. 14
NA OSTRING 13 (dawniej Nowy Rynek 13).

Na składzie do hurtu posiada: sodę oczyszczoną,
do prania oraz proszki różnych firm, pasty „Dobro-
lin” i inne, torby w różnych rozmiarach, papier,
ultramarynę, mucholapki, barwniki i wiele innych
artykułów. Prowincja za zaliczeniem.

Poleca się nadal Szanownej Klienteli.

24

Ostrzeżenie

Wobec ukazania się w handlu falsyfikatów wy-
robów „KAMEA”, a zwłaszcza wody kwiatowej
„NIMB” i pomadki do ust w ślimakowej opar-
cie, ostrzegamy naszych odbiorców i konsumentów,
aby zwracali uwagę na pochodzenie oferowa-
nych towarów. W razie stwierdzenia falsyfika-
tów prosimy o zawiadomienie nas lub policji,
w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialno-
ści

CHEMIEPRODUKTY (Adamczewski)
Warszawa.

3395

Korzystną pracę w pobliżu Kassel

otrzymają fachowcy budowlani
oraz robotnicy niekwalifikowani,
na bardzo dogodnych warunkach
przez

Biura Informacyjne:

CZĘSTOCHOWA

A. Hitler-Allee 28

PIOTRKÓW

Gubernatorska 30

RADOMSKO

Rynek 4

3314

w godzinach urzędowych codziennie od 8 — 18,
w sobotę od 8 — 13, w niedzielę od 11 — 13-ej.
3429

UWAGA! Okazja zdobycia zawodu metalowego dla mężczyzn od 16-go roku życia!

Zakłady Przeszkolenia Ministerstwa Lotnictwa
(dawniej szkoła rzemieślnicza) w Częstochowie,
Breslauerstrasse 17, przyjmują mężczyzn, mających
zamówienie do zawodu metalowego.

Przyjmowani są:

- a) mężczyźni bez zawodu,
- b) mający początki praktyki zawodu metalowego,
posiadający inne zawody, a chętni wyuczenia
się zawodu metalowego,
- c) rzemieślnicy metalowi.

Przeszkolenie obejmuje: ślusarstwo, tokarstwo,
szlifowanie, frezowanie, kowalstwo i t. p.

Warunki przyjęcia:

- 1) Ukończenie 16-go roku życia (nie więcej, niż
26 lat);
- 2) Znajomość czytania, pisania, języka polskiego,
możliwie i niemieckiego;
- 3) Odpowiadające warunki fizyczne.

Całkowicie utrzymanie i mieszkanie zapewnione
w bursach zakładu.

Koszty wyżywienia i mieszkania potrąca się z za-
robków tygodniowych przeszkoleniowca.

Reszta zarobku tygodniowego pozostaje do dys-
pozycji przeszkoleniowca.

Odzież robocza i obuwie robocze zapewnione.
Przeszkolenie trwa do 6 tygodni, po czym nastę-
puje przydział do zakładów przemysłowych w Rzeszy
lub w Generalnym Gubernatorstwie, gdzie przesko-
leniowiec będzie zatrudniony już jako wykwalifiko-
wany pracownik.

Zgłaszając się można osobiście w Dyrekcji Zakładów
w Częstochowie, Breslauerstrasse 17 lub przez każdy
Urząd Pracy. Zamiejscowemu zwraca się koszty
podróży 3352

Skład Artykułów Drzewnych i Koszykowych W. LIPSKA

Częstochowa, I Aleja 12
polecą po cenach konkurencyjnych: kosze róż-
nych rozmiarów, wyroby
drzewne i szczytkowe
oraz wszelkie artykuły
gospodarstwa domowego
tej branży.

3791

Daków

MIASTO — OGRÓD

pa linii Warszawa—Otwort
1 km od granic Warszawy at
kol. Międzyzłote, parcele bu-
dowlane, zalesione, położone w
przepięknej letniskowej miejsc-
owości otoczonej drzewami i
tęmi sosnowymi, po cenie pra-
wie sprzedawanej z możliwo-
ścią warunków kredytowych
sprzedaje wyłącznie Firma

J. A. TRUBACZEK
Warszawa, A. Ujazdowskie 41
m. 5, telefon rozmów między-
miejscowych: 8.65.16 Adres te-
legraficzny: Warszawa „JAT”
Bachneńsk tyrowy: Bank Emi-
tycyj w Polsce Oddział w
Warszawie Rachunek czekowy
Bank Handlowy w Warszawie
(Centrala) 3390

OD ZŁ. 2 Gr 55 za MTR Kw

Parcele budowlane, zalesio-
ne, wysokopięnnym lasem.
Kosa, jodla, w osiedlu klima-
tycznym — wypoczynkowym
nad Wisłą polecą

Firma J. A. TRUBACZEK,
Warszawa,

Al. Ujazdowskie Nr. 41 m. 5
Telefony: 8.65.16 i 8.08.99.

Adres telegraficzny:

Warszawa „JAT”.

Biuro, czynne od godz. 8 do
5 p. p. bez przerwy. Na laskę
wzapytania odpowiadamy
korespondencją ekspresową.
3367

DZIELNICY

POWĄZKOWSKIEJ

(za Miasteczkiem) w War-
szawie sprzedamy parcele bu-
dowlane, od 450 m. kw. za-
budowa zwarta od 3 kondy-
gnacji wzwyż, plany zabudo-
wy zatwierdzone. Komunikacja
tramwajowa od Pową-
zkowskiej i Żoliborza tuż do
samych parcel. Cena za metr
kw. prawie przedwojenna.
Hipoteka w Warszawie Miejs-
ka, Akty notarialne natych-
miast. Poleca uważać
FIRMA „JAT”, Warszawa,
Al. Ujazdowskie 41 m. 5.
Telefon 8.65.16.

ROUTYNOWANĄ

STENOTYPISTKĘ

polsko - niemiecką

również do prac biurowych
przyjmie za dobrym wynag-
rodzeniem

Biuro Spedycyjne
Adolf & Eduard HOLLER

ul. Piłsudskiego 41

3423

DLA FABRYK

Manometry-

Vacuummetry

reparacja

i sprawdzanie ciśnienia

Kazimierz Orzechowski i Syn

Częstochowa, I Aleja 43.

Pozzukujemy

przedstawicieli

na większe miasta Gen. Gub.
z branży drzewno - koszykowej.

Oferty Częstochowa, strzyżyna
pocztowa 48.

33

Podania i tłumaczenia

po niemiecku i po polsku

II-ga Aleja Nr 42

„POD ZEGAREM”

MGR FILISIEWICZ

tłumaczy przysięgi 27

KURSY

Duchowni i sta-
nowy

UBRAJANA PĘBA

Warszawa, Świebickiego 17

Przyjmuję nauki 8455

Zamieszkał korespondencją

Morfologiczna działalność wiatrów

Wiatr, który porusza większymi gałęziami drzew, wieje z szybkością 9 m/s — wicher natomiast, wstrząsający drzewami, posiada szybkość do 17 m/s, która jest równa szybkości konia wścigowego. Huragan wyrwygać drzewa, mknąc z szybkością 27 m/s. Cyklon, który niszczy wszystko po drodze — posiadała lotność żaskółki, robiąc 33 m. w sekundzie, a w niektórych wypadkach wyjątkowych szybkość ich dochodzi nawet do 50 m/s.

Oczywiście, że ze wzrostem szybkości wiatru wzrasta i jego ciśnienie. I tak przy wietrze o szybkości 9 m/s, ciśnienie to daje napór 9 kg., a przy cyklonie ciśnienie to dochodzi do 300 kg. na jeden metr kw. Jeżeli zwążywszy, że pierwsza lepsza ściana kamienicy ma takich metrów kwadratów kilkadziesiąt lub kilkadziesiąt — to możemy sobie wyobrazić, na jak wielkie ciśnienie jest ona narażona.

Widmy piaszkowe na pustyniach tworzone są przez wiatr. Wydma taka przedstawia się początkowo jako mała wyniosłość w kształcie tarczy. Pod wpływem wiatru niosącego na nią nowe warstwy piasku, przybiera z wolna kształt sercowy, przy czym z boków tworzą się krótkie ramiona zwrócone w stronę, z której wieje wiatr. Równocześnie ze zmianą kształtu zwiększa się jego wysokość i szerokość tak, że w końcu przeobraża się on w rodzaj sierpa, którego końce od strony nawietrznej są lekko pochylone pod kątem 5 — 10 stopni, zaś „w cieniu wiatrów” opadają stróżkami około 30 stopni.

Po osiągnięciu pewnej wysokości, wskutek ciągłej pracy wiatru, wydma zaczyna „wędrować”. Podróż swą zawdzięcza przepływaniu piasku przez grzbiet w kierunku docelowemu wiatru. Tym samym zlekąd wędrowni wydm jest równocześnie wskaźnikiem kierunku wiatrów.

Pustynie dzielimy właśnie ze względu na działalność wiatrów na piaszczyste (z wydmami) i skaliste, z których wiatry wywiał piaszek aż do litych skał. Rezultatem erozyjnej pracy wiatrów pustynnych są też spotykane wśród piasków lotnych t. zw. glazki trójkątne o charakterystycznym kształcie, ostrych krawędziach i powierzchni szlifowanej. Glazki te powstają wskutek szlifującego działania uoszonego przez wiatr drobnego, ostrego piasku. Erozyja taka nosi nazwę eoliczną, w przeciwieństwie do kumulacji wewnętrznej, której wyrazem jest tworzenie się pokładów loessu lub wydm.

Bardzo silne wichry o sile i szybkości orkana, w rodzaju amerykańskich tornado, potrafią, przenosząc masy drobnziarnistego piasku i pyłu piaszczysto na przestrzeni setek i tysięcy kilometrów, zasypując po drodze ogromne obszary warstwą mi kilometrowej grubości. Nie trzeba dodawać, jak odbijają się na życiu miast i osad, izolując je częstokroć na czas dłuższy od świata, eliminując z orbity działań handlowych.

To wszystko stanowi działalność destrukcyjną wiatru. Potrafi on jednak w pewnych wypadkach być również dobroczynny dla ludzkości. Takim mianem można obdarzyć wiatry pracujące w kierunku „zalesienia” kolosalnych nieraz przestrzeni. Praca nanoszenia ich urodzajnej gliny, która stanowi loess, odbywała się przed tysiącami lat, odbywa się i dzisiaj. W odległej przeszłości, gdy ludowie dyfuwalni zaczęli się cofać ku północy — praca wiatru, z owadów której korzystają dziesiątymiliony ludzi, polegała na wywiezieniu spod obłożonej moreny mas delikatnego, żółtego

pyłu. Ten to pył utworzył swojską grubość 1000 m. pokładów jednej z najlepszych dziś gleb, jaką bezspornie stanowi loess.

Największe natężenie loessu wykazuje Azja, gdzie obszary jego otaczają kołem urodzajnych ziem centralny pas równin i łańcuchów górskich od Turkiestanu — po Chin. Obficie pokłady tej gliny znajdują się w środkowych i południowych Stanach Zjednoczonych, w Argentynie, gdzie pokrywają duże przestrzenie panasów, a także w Europie, gdzie ciągną się szerokim pasem od południowej Rosji przez Ukrainę, Rumunię, Czechy, Węgry i Niemcy. U nas pokłady loessu wytworzone zostały w Lubelskim i Sandomierskim.

Inną sferę morfologiczną działalność wiatrów stanowią obszary górskie. Tu praca ich polega na denudowaniu stoków i grabieżu gór, oczywiście przy dużym udziale cyrkulacji, jak słońce, woda, lód i śnieg. Wiatry z jednej strony wywiewają materiał skalny, rozkładając wskutek wietrzeń, a z drugiej działają na mechaniczne, gładząc i łobząc skały.

Działalność wiatru jest tutaj różna, a zależy od ich pochodzenia i sily. I tak np. w Alzacji wieje silny wiatr dolinowy, który regularnie wdmucha wiatr wylotny do doliny. W górach, wiatry wieją w dolinach Szwajcarii i Tyrolu w stałym kierunku, działają pośrednio na urzeźbienie gór. Swym ciałem powiewem wywołuje mia-

nowicie gwałtowne topnienie śniegów powodujące wezbrania rzeki i potoków, co w konsekwencji przyczynia się do zmiany wyglądu dolin górskich. Technicznie loess jest tak suchy, że przy jego nadejściu wiości alpejskie gasną ognie i obawy przed pożarami, którym sprzyja nadzwyczajnie suchosć powietrza.

Z drugiej jednak strony posiada on znaczny wpływ na roślinność, a szczególnie jest dobroczynny dla wiosek położonych w głębokich dolinach, odznaczających się minimalną insolacją. Nadejście jego przyspiesza okres zniw. Wiewiał tyrolski mówi, że jeden dzień loesu wart jest dla niego 15 dni słonecznych.

Wiatry o działaniu temu podobnym spotykamy i w innych krajach. Należą do tej grupy „vanda” wiejący nad Lemaunem, „chinook” w dolinach Missouri, „sirocco”, „bora” i „mistral”. Znaną są również takie wiatry w Iranie, Japonii, Grenlandii i Nowej Zelandii.

Reasumując przytoczone tu fragmenty morfologicznej działalności wiatrów — dochodzimy do przekonania, że posiadają one znaczny wpływ na rzeźbę ziemi. Uważając o siebie uprawę zbóż w niektórych okolicach, stają się tam pośrednio regulatorem życia człowieka. Jednym słowem, wiatr może być sprzymierzeńcem, naszym najczęstszym jednak jest nieublagany wrogiem.

Za głosem starej piosenki

Całymi dniami przesiadywał w oknie z wzrokiem utkwionym w przeciwną bramę. Trwał tak, zastępy w oczekiwaniu, pokąd nie ujrzał jej smukłej sylwetki, wylatującej się z ciemnych drzwi. Wtedy odzyskiwał się, opuszczając raptownie swój posterunek i szedł za nią jak cień, starając się w jakikolwiek sposób zwrócić na siebie uwagę. Lecz jej zadumane oczy o przypiętym polsku bladyły w przód, postać była lekko pochylona a rysy twarzy zdradzały głęboką zamyślenie.

Daremnie przechodził obok niej spoglądając znacząco i próżno przystawał na chodniku, kiedy młoda kobieta skręcała w boczną ulicę. Wszelkie wysiłki, zdążające do nawiazania chociażby krótkiej rozmowy z piękną nieznajomą, spełzały na niczym. Pomimo, że sprawiała wrażenie przynęty, to jednak ruchy jej, zdradzały młodzieńczy porwy do życia. Te same powiały kryły się głęboko w jej oczach i twarzy, świadcząc, że w żyłach jej tętni gorący krew, i że nie została stworzona do smutnych rozmyślań.

Cóż, jakże trudno do przybrania tej maski, jaki powód miała, aby zgaść w sobie pogodę oblicza? — rozmyślał stary przedświat, który jeszcze wiele, wiele dni poświęcał bezowocnym zresztą staraniom o względy nieznajomej. Zaczynał jednak, nie uległ zniechęceniu, chociaż zabrane informacje od dozorcy kamienicy, ciągle śledzenia i nieustanne wysiłki zaznajamiania się z młodą kobietą, utrzymywały go dalej w niepowinności, chociaż po tym wszystkim wiedział o niej nie więcej, co w pierwszych dniach sympatii. Wierzył mimo to, głęboko, że przyjdzie w końcu sposobność zbliżenia się do swego ideału. Już widział się przy jej boku, zasłuchany wyobraźni w jej akasmitę, miły głos i rozkoszny szebiszt rozpieszczającego dziecka.

Życie szło dalej i nie nie wpłynęło na zmianę zachowania nieznajomej w codziennych czynnościach. Jak zwykle wychodziła rano i wieczorem. Idąc, nie zwracała uwagi na przechodniów, po grzązła w zadumie. Wstępowała po drodze do sklepów, po czym z paczkami wracała do domu niezmiennie tą samą drogą. — „To posag nie kobieta” — pomyślał jej uparty wielebiciel po ostat-

niej próbie wynagrodzonej niepowodzeniem. Chwycił się tedy innego środka i kilka listów, za pośrednictwem dozorcy, znalazło się w jej mieszkaniu, lecz, jak krzyk w próżnię, pozostał bez echa.

Zasławił jednak szczęśliwy poranek i uśmiechnął się do witalnego przedświatu. Jak codziennie tak i wtedy, piękna nieznajoma wyszła po sprawunki, a w ślad za nią wybiegł z naprzeciwka jej sąsiad. Wówczas traf chciał, że przy przejściu na jezdnię zatrzymała się na chwilę i oczy ich spotkały się po raz pierwszy. Bał się znowu niepowodzenia, bliski rozpaczy, stał się bardziej naterczywy niż zawsze.

Przeprosił, raz, czy może mógłbym w czymś pani zaofiarować swą pomoc — wykrztusił! — Od dawna spotykamy się tutaj i widzę, że pani zawsze taka przygnębiona.

Drżał przy tym jak liść osiki, nie słysząc własnych słów. W uszach czuł uderzenie przypięszonego tętna, które chwila przypominało bicie dzwonów kościelnych. Wyrwana jakby ze snu kobieta, podniosła oczy — na natręta, które zdradzały, że wiedziała, kogo ma przed sobą. Usta jej zdradzały, a na twarzy pojawił się wyraz cierpienia. Uczyniła jakiś niezdeterminowany ruch i bez słowa poszła dalej. Wielebiciel, złamał, powtórzył się samotny spacer, aż kiedyś, wracając do domu, usłyszał śmiech niezwykłej piękny i dobrze wysłuchany. Jej okno było otwarte. Zatrzymał się i trwał tak oczarowany.

— Słownik — pomyślał. Naraz śmiech urwał się w połowie zwrotki. Spojrzył w okno i ujrzał twarz swą uwielbianą, zapartkowaną w niebo, która mieniła się odświeżeniem czerwieni. Łagodne fale włosów spływały na ramiona, a twarz jej uduchowiona wyrażała spokój.

Kiedyś wypadła mu przypadkowo do ręki gazeta; bezładnie wzmógł się na spaltach, aż naraz wyrył się właśnie tam, naprzeciw, udzielając lekcji gry na fortepianie. Nie wahał się ani chwili i podążył z bijącym sercem pod wskazane drzwi. Zapukał nieśmiało, otworzyła mu kobieta dość otyła, w starszym już wieku. — Pan w jakiej sprawie?

Ostatni snop czy też wieńiec dożyłkowy są symbolami całego sprzętu i dlatego ledwo otacza je szczególnym szacunkiem, pozwalając głosem z tego snopa odegrać dominującą rolę w uroczystości obchodzenia dożytku.

Już oto niosą większą drogą olbrzymi wieńcie, splecione z żyta i pszenicy, strojony w świecidełka, złoceńca, wstążki kolorowe i bibuły, zieleń, kwiaty a nawet słodkie kolacze. Ten to wieńciek razem z ziłkami w dniu Matki Boskiej Zielnej, święcono go uroczystości w kościele, a teraz niosą go do gospodarza.

Czynność niosienia wianka powierzona została dzisiaj najpiękniejszej dziewczynie we wsi, najlepszej żniwiarce, „przodownikowi”. Baśka, która kroczy rozsięgnięta u boku najlepszego żniwiarza „przodownikowi”.

— Hej gospodarzu! — Otwórz nam swoje wrota na ścieżkę, zakończony jest trud nasz na polu, a żniwiarze idą do ciebie przed ganek, jak chłom do jeziora!

Leci śpiew dońskowy, zdaje się, że sam wywala wrota, że porwa gospodarz dworak, że napelnią ich serca uniesieniem wielkim! Oto już idą na przeciw „przodownikowi” żniwiarzom, gdzie namiętnie na gębach dziewczęce z sierpiami na ramionach, przystrojone najpiękniej, śpiewają wieniec. W słowu polskich kocy i sierpi, w powietrzu echo niesie wesołe przypieśki. Nikomu one nie przebaczą. W formie żartobliwych dogaduszek pobudzają dziewczęta i dziecięctwu do dostojnego poczęstunku. Obierwie się w nich i synowi, i córce, i rzadcy, i lokajowi, i pokojownicy, i kucharkowi, i kucharce, i klucznicy, karbowemu, koldziejowi czy też fernalowi.

Kucharz z lokajem przyjelecie bliscy, Kucharka z biele rande, a lokaj półmiski. Temu kucharzowi wybuchną po ciele. Bo on ugustuje i młuchę w rososie!

Nigdy jednak nie zapomina się zacząć pieśni dożyłkowych od wzruszającego, a tak sam swój skiego: „Niech będzie pochwalony Jezu Chrystus!”

Świt sierpniowy

Półród rzynek, światem srebrnym, jak pasuszek bogi, Chodził troska — nieboże, wiecznie skłiwia pan, Z czarok słony rosnać sęcza wilgot, Do garnuszka: cierpliwie, malymi kropkami, Dla łaknących... wszystkie kłosy, I zgrabione wiaz zbiera zboża, By z tych staren chleb sierot zrobił, Opary ranne na drogach chce wiatrem rozłożyć, Dywanami mgiełnymi rozdroża, Pośród rzynek idzie sama, zbudzona o światła, Troska cicha o serce, o miłość i życie, Przez filtry mózgu cieknie, razem z czasem płynię, Któż jej nie zna? A jednak o wczesniej godzinie, Gdy ostatnie marzenia całują sny nocy, Świt się od niej nie ściemnia i dzień się nie mroczy, Tak jest błąda, przejrzyta, taka — z łez i westchnień, Ze jej nie można odczuć, kiedy bezzęstulata, Przytula się do duszy, aż nam serce płacze, Serce, które chce szczęścia, utulę, przebacze, Jak każdy smutny człowiek i wszyscy zakochani, Pośród rzynek zakończenia świata, wielkich uczuć, Przez rozstanie bolesne, stratę bliskich, Tulaczką idzie troska, wiecznie tkliwa, W mlecznym świetle sierpniowym — za tęsknotą głosów, Tego, co się przebrzmiałym jakimś echem smuci, Latem, które zamiera, wiosną, co nie wróci, h. a. a.

— Czytałem ogłoszenie, że tutaj ktoś udzieli lekcji gry na fortepianie. Na ustach zagrzmiał mi figlarny uśmiech. Wiedział oczywiście kto jest tym „kimś”.

— Proszę, pan pozwól. Ja udzielałem.

— Pani? — zapytał nieźmiernie rozczarowany.

— Czy to takie dziwne? — odpowiadała pytaniem na pytanie. — Proszę dalej, tu możemy omówić warunki.

Znaleził się w dużym pokoju, umeblovanym starymi, wyblakłymi antykami. Goniąc dokoła wzrokiem napotkał to okno, w którym zachwycił się nią. Po chwili spostrzegł i nieznajomą. Siedziała w kącie na kanapie i czytała książkę. Z zagłębionym w lekturze oczyma, zdawała się nie spostrzegać przybycia.

Tymczasem rozległ się znów „ostry dźwięk dzwonka u drzwi wejściowych.

— Jedną chwileczkę, zaraz wrócę! — zawołała ta sama kobieta i zniknęła w przedpokoju. Został młodzieniec z ubóstwaną sam na sam.

Jak pani cudnie piękna! — zauważył i przejęciem, a głos mu drżał. — Jestem zachwycony i oczarowany — rzekł jej wielebiciel.

Dziewczyna milczała, jak gdyby była z kamienia. Nagle usłyszał cichy śmiech powracający.

— Doprawdy zabawne! Pan się pomylił, myśląc że to ona tak ładnie śmieje! Lecz śmiech szybko zniknął jej z twarzy i z powagą wyjaśniła.

— Biedna ona! Już trzech rok mia od tej nieśczęsnej chwili wypadku motocyklowego, w którym straciła mój i słuch a jej narzędnym przypłaciła życie.

— Spojrzył na nią ze współczuciem i zauważył w jej oczach dwie wielkie tzy.

Zawsześmy z Bogiem zamyślny, że znakom Krzyż św. z wielką wiarą w Boską łaskę! Która pieśń, aż refren powtarzają sady pełni owoców.

Plan niesiemy plan, W jegośmódniom, Zebry dobrać pionowała, Po sto korek z kopy dała, Daj mu Boże dała, Gospodarz, dziedzień i gospodyn, pód chodzą do „przodownik” i „przodownik”, idę skajak im dlonie, a potem zaczynać się tany, Różne basetla, zawodzą skrzyplki. W tonach tych daje się odczuć tkliwie przywiązanie do ród mi—rodzicielki i chwałę żmudnej, ciężkiej pracy.

Może też jakiś smutek sierpniowy zaplatany w pierwsze pajęczynki babiego lata dostarczą się do grania świerczków po polach i ogrodach.

— Uciekla mi przepióreczka w oroso, A my za nią nieboraczki bosy, Trzeba by się jąśnie pani spytać, Czy pozwoli przepióreczkę schwytać, I oto, zanim ktoś spostrzeżł się, zanim się za stanowią, słonko przepływa—łukiem nade wsią, zaszło poza wesele lasu, który rozpaczal się sosenami i rozsumiał wieczorna pinięć drzew. Z obór dochodzą porykiwania bydlę, Niekępsy użerają się kolo chajupy Wojnioweli, a Maćka chętraką wieprzki. Od pól wiecie zach kartofliak, pod okienkami chłup toły się wietrzykiem rozkwitłe złota kule przedświecne, rosi się trawa przed dworem, gdzie bawili się żniwiarze.

W sadku, obok czworaków szeszeżące podłazanie łopuchy i slychac odgłos spadającego wocu, co dźwięnie przypomina ściszonu, chociaż siarzysty pocunek.

— Maryś!.. Młójesz ty mnie dziedzuch? — A jakieś bym cię śmiala nie młować... A staruszek pódoboz mił uśmiechnięty, dawno już odmołwił się biewar i właśnie zdziwiał się w kwartym oknie plebanii, które płył w wionie ulubionej po wsiach maciełki. h. a.

Uciekla mi przepióreczka...

A cóż to za gwarę idą po wsi, i kurz się podnosi w obłędach, a w pyłe przypływają bosa nogi. Zdaje się, że ścieżki niedawno fan żytni, przytkany szkatłatem spóźnionych polnych maków, blękitem modrych blawatów, białą rumianków, ożył na nowo i faluje przypływem wienych kuciołowi. Idą chłopi dorodni w wyszczerzonych butach, żartując wesoło z bab, które niosą swe trzewiki w ręku. Idzie młodzież opłona i czerstwa, jak pierwsze sierpniowe jabłka, pokrzykuje chmara dzieciaków niedzielnie wstrojonych.

Przebież to święto Matki Boskiej Zielnej, najmilsze ze wszystkich świąt ludowych, uwiecznione w rymach naszych pieśni, wkorzenione w nasze dusze, mihuące tradycje. Święto dla serca gospodarza i uciecha dla ciała, bowiem dnia dzisiejszego urządzają je dworze dożytki.

Już staruszek proboszcz w wytartej sutannie stępnął na cmentarz kościelny i przysionowy wypłowiła, niecierpliwie oczu trzęsącą się ręka, patrzy, jak dobry pasterz na zbliżających się parafian. Nikt dzisiaj w domu nie ośat. Każdy idzie z uciechą na obliczu, każdego podnieca radny nastroj, każdy niesie pięk. wonnych ziół. Hen... na roztoczy pogodnego nieba jasno wschodzi słońce.

Święto dzisiejsze jest dniem piękna i czaru wśród znojnę, ciężkiej, całonocnej pracy. Święto to jest związane ściśle z tyciem pracą wianka. Oto wszyscy idą uciech Młok Boską Zielną, Opiekunkę pól i urodzaju. Niosą jej wianki uwić z żyta, pszenicy, zmięcienna, owsa, lnu, konopi, grochu, liści kapusty, gałązek pokrzywy, pietruszki, słonecznika, piotunu, gliwianki, krwawnika, migoty, lotczyń, babki i ostu. I wiedzie, że ziola te nie są zebrane tak, jak padło, bez celu i znaczenia, o nie!

Wszystkie one są starannie dobrane, aby pło-

tyły się wdziedziem w gustowne wianki i wianeczki, a każde z nich ma swoją wartość, bo każde jest równie cenne w gospodarstwie.

Matka Boska Zielna wie dobrze, dlaczego do jej stopek składane są jarzyny i zboża, aby je kapłan staruszek pokropił święconą wodą. Akt ten jest próbą najgorętszą, aby Bóg obdarzył te gatunki urodzajem w przyszłym roku. Gdy przyda siewy, rolnik musi dorzucić do zboża sławego po kilka święconych ziarenek, by strzegły jego pola od zarazy. Matka Boska spojry znów łaskawie na święconą pokrzywę, która w wierzeniach ludowych ma cudowną zdolność czyniania orówk czarownic, przyczyniając się do powracania krwi mleka. Wszystkie te praktyki najlepiej jest wykonywać przy srebrnym nieszczęściu, aby nie kusić złyć mocy, święcić jednak ziola trzeba w pełnym blasku słonecznym, przy chóralnej pieśni modlitewnej, przy dzwoneczkach ministranta i granu organów.

Ziola mają właściwości lecznicze. Okadza się nimi dom, obore, wymiona chorych krow, wywary daje pię bydlu lub leczym ludzi.

I znów po Mszy św. bucha z kościoła gwar, a rozmodlony tłum wynosi do wycień zagrędk święconych ziół, witalną nim chłupacę znakiem świętego krzyża, aby odgodził pomory, smutki i nieszczęścia. Wianeczki wieszają się nad obrazami lub figurkami świątków.

Ala już życie wsi maćci odgłos inny, buńczuczny, weselny.

— Znowu mijają barwne stroje ludowe, znowu brzmiewają pieśni, a chociaż pieśni te są zrozumieniem ciężkiej pracy rolników, drzy w nich śmiech zdrowy, niespożyte jeszcze siły, przyjaśność sąsiadka i wyzwanie do losu o stałe utrzymanie tego daru Bóże, jakim jest chleb codzienny. Koroną tych wysiłków rolnika jest duma i radość ze zbiorów pól i łąk zbożowych.

Z Częstochowy i okolicy

Sierpień
15
Niedziela

Dziś: Wniewobz. N. M. P.
Jutro: Rocha, Joachim

Zaciemniamy
od godz. 22.00 do godz. 4.00

W niedzielę wieczorem

Fascynująca latarnia, zawieszona nad Ziemią na sierpniowym niebie gwiazdzistym, rozpocznie w niedzielę 15 b. m. znów, jak co miesiąc (księżycowy) blizszyć swą romantyczną pelnią. Ale tego wieczoru nasza planeta pozwala sobie na właściwy starym niewielom obław. Chce... zobaczyć co się właściwie na księżycu dzieje i przy tym oglądaniu rzucić częściowy swój cień na blizsząca jak świeżo wyszczyszczony miosadź tarczy Luny. Nastąpi częściowe zaciemnienie księżycy.

Rozpocznie się ono jednocześnie z wzniesieniem się księżycy ponad horyzont i potrwa ściśle do godziny 23.58, a więc do samej północy.

Cień ziemski pokryje 88% tarczy księżycowej. W pogodny wieczór letni przyjemna to ciekawka dla nas ludzi atrakcja, oglądać odbite na księżycu czerwone światło Ziemi. Widowisko — pierwsza klasa!

Obły tylko pogoda dopisała!

Dziury aptek

(x) W niedzielę, dnia 15-go sierpnia dziury w naszym mieście następujące apteki:
Deutsche — Ost — Apotheke — Adolf Hitler Allee 26; oraz
Ruprechtia — Narutowicza 170.
Od poniedziałku, dnia 16-go b. m. do niedzieli, dnia 22-go b. m., apteki:
Monikowskiego — Adolf Hitler Allee 14
i Włodarskiego — 7 Kamienic 27.

Niedzielne dziury lekarzy

(x) W niedzielę, dnia 15-go b. m. mają dziury w Częstochowie następujący lekarze:
Internista: dr Tadeusz Michalski — Aleja Wolności 22;
Chirurg: dr Eugenia Dykier — Wilsona 6/8;
Ginekolog: dr Józef Kluczewski — Śląska 5;
Okulista: dr Józef Marczewski — Focha 17;
Laryngolog: dr Stefan Głabisz — Aleja Wolności 14;
Dentysta: Zygmunt Lubczyński — Śląska 5.

Placenie składek

(k) Związek Ogrodniczy przypomniał wszystkim swym członkom o konieczności punktualnego placenia składek i abonamentu czasopisma (Ogrodniczo).

Od należytego wywłaszczania się z tych obowiązków uzależnione będą w przyszłości wszelkie przydziały.

Ostatnie dni przydziału paszy

(x) Przydział paszy za m-c sierpień, dla kom. przedsiębiorstw przewoźnych (dorozki, furmanki przemysłowe) odbywa się w Grupie Głównej Gospodarki Przemysłowej i Ruchu — Adolf Hitler Allee 41, codziennie, z wyjątkiem sobót, w godzinach od 9-tej do 11.30.

Do uzyskania paszy niezbędne jest okazanie paszportu kofiskiego, potwierdzonego za m-c sierpień przez Wydział Ewidencji i Koni Zarządu Miejskiego — (Aleja Wolności 20) oraz legitymacji członkowskiej Grupy Gospodarczej (Strassenverkehrs).

Jak się dowiadujemy, ostatnimi dniami wyda-

wanie paszy odbędzie się w poniedziałek 16-go i wtorek 17-go b. m.

Kto w tym terminie nie zgłosi się po przydział — straci prawo do korzystania z niego w bieżącym miesiącu.

Zapisy kandydatów

(x) W przyszłym tygodniu, w dniach od 23-go do 28-go sierpnia b. r. Miejska Obwodowa Szkoła Zawodowa przyjmować będzie zapisy kandydatów na nowy rok szkolny.

Przy sposobności zaznacza się, że wszyscy terminatorzy i pracownicy w wieku 14—18 lat obowiązani są w myśl zarządzenia, uczęszczać do wymienionej szkoły.

Zapisy odbywać się będą w godz. 10-iej do 13-iej oraz od 15 do 18-iej.

Za zgłaszanie do zapisu młodocianych pra-

cówników odpowiedzialni są rodzice oraz pracodawcy.

Rejestracja pracowników ogrodniczych

(k) Władze ogrodnicze przypominają wszystkim posiadaczom ogrodów i sadów, iż w myśl odpowiedniego zarządzenia winni rejestrować swych pracowników w Urzędach Pracy za pośrednictwem właściwego inspektora powiatowego.

Poza tym każdy pracownik ogrodniczy powinien posiadać bezwzględnie legitymację wydaną przez Okręgowy Związek Ogrodnictwa.

Wszelkich bliższych informacji w tej sprawie udziela miejscowy Związek Ogrodniczy, mieszczący się przy Adolf Hitler Allee 65 i przyjmujący interesantów codziennie w godzinach: od 8-iej do 12, i od 3 do 5-iej.

Dogodne strony konta bankowego

Przy większym zainteresowaniu się nowoczesnym obrotem płatniczym, łatwiej można poznać korzyści, jakie z tego wypływają dla kupca. Konto bankowe ma przede wszystkim na celu lokatę własnych zapasów gotówki oraz regulowanie napływających zadań przy pomocy obrotu bezgotówkowego. Wszyskie wpływy gromadzą się na koncie bankowym i tworzą aktywa, z których są pokrywane zobowiązania własne. Nie potrzeba przy tym zadawać sobie pytań, jaką wysokość mają te aktywa osiągnąć i na jaki cel się je przeznacza. Główna rzecz jest, że one się gromadzą i pozostają do dyspozycji. Ze sporządzonego przez bank wyciągów i załączników do nich widać jakie i od kogo kwoty wpłynęły lub na czuj rachunek i za co należność została przelana.

Na podstawie tych dokumentów prowadzi się księgowanie i przy właściwym kierowaniu swym kontem bankowym klienta, nie zajmując się osobliwie pokrywaniem gotówką zobowiązań, może dokonywać u siebie księgowania, przy czym uwidaczniają się sumy, wniesione do banku w gotówce.

W podobny sposób dokonywa się zapisów wypłat lub przelewów, obciążających konto bankowe i będących pokryciem własnych zobowiązań lub wystawionych czeków. I te również pozycje widoczne są na wyciągach bankowych, a przy prawidłowym utrzymaniu tych wyciągów i sprawdzaniu poszczególnych księgowani i jedna pozycja nie może zostać zapomniana lub przeoczona. Aczkolwiek zaleca się niezwłocznie księgować wydane bankowi zlecenia i wystawione cheki nie jest to atoli bezwa-

runkowo konieczne, o ile np. w danej chwili brak czasu nie pozwala na to.

Przy udzielaniu zleceń pozostaje kopia listu lub odcinek w książce czekowej. Wystarcza w zupełności jeśli połączy się je z odpowiednimi rachunkami i wówczas można dokonywać księgowania z całkowitym spokojem nawet poza zwykłymi godzinami czynności, co zgola nie ma wpływu na przebieg wydanych zleceń. Istotnym jest tylko, aby zlecenia zostały w porę udzielone instytucji finansowej. Wypełnienie ich widoczny jest z wyciągu bankowego. Omawiane wyciągi bankowe urzędowały więc rachunek księgi głównej w postaci zwykłych, luźnych kartek, będących przy racjonalnym wykorzystaniu konta bankowego podstawą do przeważającej części księgowania.

Jest to z korzyścią nie tylko dla kupca, prowadzącego księgowość. Człowiek prywatny, który rzadko prowadzi zapisy swoich wydatków, gdy wpłaca swoje wpływy na konto bankowe i przy jego pomocy reguluje własne zobowiązania, osiąga to, że bank księguje mu te obroty, a z wyciągów może się przekonać lub udowodnić to, co mu jest potrzebne. Sprawy te nie powodują żadnych wydatków ani specjalnego trudu; wystarczy tylko książka zleceń, książeczka czekowa oraz teczka do gromadzenia wyciągów bankowych rachunków i innych załączników.

Omawiany sposób czynności finansowych nie jest ani nowym, ani przemysłowym, ani skomplikowanym; jest on natomiast prostym, dobrym, znanym od dawna i stosowanym przez ludzi przewidujących, wobec czego w interesie każdego zaleca się bardzo jego stosowanie. (s)

Opieka nad kształceniem uczniów

(x) Nowoczesny przemysł wymaga coraz więcej wykwalifikowanych zawodowców, często wprost wyspecjalizowanych sił roboczych.

W związku z tym we wszystkich zakładach przemysłowych odbywa się racjonalne szkolenie narybku. Szkolenie to podlega nawet specjalnym przepisom prawa przemysłowego, które nakładają na pracodawcę i na ucznia (wzgl. jego opiekuna) obowiązki sporządzania umowy o naukę na piśmie i zarejestrowania jej w odpowiedniej izbie samorządu gospodarczego.

Celem sprawowania opieki nad kształceniem zawodowym młodocianych w przemyśle i handlu, utworzono nawet ostatnio przy Grupie Głównej Gospodarki Przemysłowej i Ruchu w Izbie Okręgowej Gospodarki Ogólnej w Radomiu — specjalny urząd pod nazwą „Urząd Egzaminacyjny dla egzaminów na robotników kwalifikowanych w przemyśle i pomocników handlowych”, którego działalność oparta jest na specjalnym statucie.

Statut ten przewiduje utworzenie m. inn. sze-

regu komisji kwalifikacyjnych dla poszczególnych zawodów wymienionych w specjalnej tabeli oraz określa jednocześnie czas trwania nauki w tych zawodach.

Po ukończeniu przewidzianego okresu szkolenia uczniowie, wciągnięci na listę terminatorów przemysłowych izb, winni poddać się egzaminowi. Egzaminy będą odbywać się zasadniczo w okresie wielkanocnym chociaż w razie potrzeby mogą być wyznaczane inne terminy sprawdzania kwalifikacji. Terminy powyższe będą ogłaszane w biuletynie urzędowym Grupy Głównej oraz w dziennikach wyznaczonych do ogłoszeń urzędowych.

Zgłoszenia do egzaminów na terminy jesienne przyjmowane są do 15 czerwca, podczas, gdy na terminy wiosenne do 15 listopada. Winny one być dokonane pisemnie i skierowane do biura Grupy Głównej Gospodarki Przemysłowej i Ruchu w Radomiu.

Opłata egzaminacyjna wynosi 10 zł plus 1 zł za druk świadectwa.

DLA KAŻDEJ PANI
Najlepsza na obecne czasy
KSIAZKA KUCHARSKA
znanej autorki Fr. Gensowskiego
„**ZDROWA KUCHENIA**”
Wyszła już z druku w drugim wydaniu. Kolorowa okładka, bardzo czytelny druk, 20 ilu stracji. Cena 15 zł.
Do nabycia w każdej księgarni.
Skład główny:
Księgarnia MICHAŁ KOWALSKI
3414 Lwów, ul. Legionów 19.

DLA NIEZAMÓŻNYCH DZIECI.

WARSZAWA. — Niezależnie od uruchomienia na terenie Warszawy 47 punktów półkolonii o obszarze ponad 14 ha, na których przebywać mogą ponad 11,000 niezamożnych dzieci, 12 czerwca b. r. uruchomiono zostały również 2 punkty kolonijne dla 800 dzieci, a mianowicie w Palmcy i Świdzie.

W początki lipca b. r. Herbta kolonii letnich wraz z 16. Praca Fundacji i Świdzie uruchomiono kolonie: w Otwinowie, Monlinie, Starej Wsi i Grombku, Łaszarzewie, Hileczkach, a prócz tego na terenie powiatu siedleckiego uruchomiono 7 mniejszych punktów po 30 dzieł każdy.

Dzieci w wieku przedszkolnym umieszczano tylko w Świdzie, a od 7-14 lat na 15 tu pozostałych koloniach. Turnusy kolonijne w b. r. wynosiły od 3-4 tygodni każdy. Pierwszy turnus prawie wszędzie został już zakończony. Ostatni na nadzie 1300 dzieł. Druzi i ostatni zarazem turnus grupuje do tysiąca dzieł. Łącznie więc z teoretycznej akcji letniej korzysta będzie około 18,000 dzieł.

Należy podkreślić, że ponad 2,500 młodzieży na kolonijach korzysta z całonocnego posiłku o łącznej wartości około 2,400 kalorii, przy czym dzieci pozostają tu pod stałą opieką higienistek i personelu lekarskiego.

PANSTWOWA SZKOŁA BUDOWNICTWA
JAROSŁAW. — Państwowa Szkoła Budownictwa w Jarosławiu informuje, że do dnia 20 b. m. przyjmują podania do egzaminów. Kandydatów musi mieć ukończoną 5 klasz gimnazjalną, odbyć dwunastogodzinny praktyczny kurs na nadzie 1000 dzieł, a także podać świadectwo urodzenia i ostatnie świadectwo szkolne. Najniższa granica wieku dla kandydatów jest rocznik 1925. Egzaminy odbędą się w budynku szkolnym od dnia 24 do 28 b. m.

Na ekranie kina „Luna”

„Muzyka na weselo!”
(k) Film zyczna się bardzo oryginalnie od krótkiego i swobodnego przedstawienia się publicznego przez głównego bohatera, którego słowa zmieniały się nagle, w ciekawe i obrazne jego przeszłości.

Ze szczerzym zainteresowaniem śledzimy losy młodych kompozytorów, mężczyzn i kobiet, reprezentujących dwa wroble obozy: poważnej i lekkiej muzyki.

Młot, nowe zupełnie melodie oraz wspaniała rewią dopełniają resztę i widzą wychodzi z kina z miłym uśmiechem zadowolona.

Nad program największe wiadomości z Gen. Gub.

W związku z utworzeniem wspomnianego „Urzędu Egzaminacyjnego...” odnośnie władze zwracają uwagę zarówno przemysłowcom, jak również rodzicom wzgl. opiekunom uczniów, że umowy o naukę należy spisywać w ustawowym terminie czterech tygodni od chwili rozpoczęcia szkolenia, na specjalnych formularzach, które można nabyć w Izbie Gospodarki Ogólnej w Radomiu lub też Ekspozyturze w Częstochowie, Adolf Hitler Allee 41 w cenie zł 1.50 za komplet.

Po spisaniu umowy trzeba ją przelać do rejestracji w Izbie w Radomiu.

Postępy w pracy ucznia poryncypał winien odnotowywać w specjalnym zeszycie uczniowskim.

Wszelkich informacji dotyczących omawianej kwestii udziela zainteresowanym Ekspozytura Izby w Częstochowie.

KRYSTYNA WAJCHT.

12)

Ludzie szczęśliwi

Powieść

Pospiesznie weszli na schody, Paweł zatrzymał się chwilę, pociągnął do siebie bramy, Malgosia pobiegła na górę.

— Bardzo długo Jan nie otwiera, przemarnie można na ulicy!

— Ano... zanim się człowiek wytrzebie...

Cisze śpiącego domu rozdarł głośny krzyk ktoś w podzie przebiegł koło Pawła i wypadł na ulicę przez otwartą jeszcze po nich bramę.

W kilku sekundach Paweł był na górę.

— Malgosiu, co to?

— Natknął się na nią w ciemnym przedpokoju, zarzucała mu nerwowo ręce na szyję:

— Słuchaj, ty coś się stało! Od drzwi odechnął mnie jakiś drab, krzyknęłam, niekiedy na dół, on był w mieszkaniu, a tam, słyszysz? Tam płacze Ludwisia!

— Czekaj, zapale światło!

Długo szukał kontaktu. Malgosia trzymała się go kurczowo, gdy otworzył drzwi, spoza których dochodził płacz.

Poważna jadalnia państwa Kogutów przedstawiała rozpozniwy widok: powyrzucane krzesła, na stole puste butelki od wódki, puszek po zapachkach, rozgniecione ciastka, na kanapie, za stołem poduszki plakała skulona w kłębek, rozczochrana Ludwisia.

Malgosia usiadła obok niej, podnosząc ku sobie jej zaczerwioną twarz i wpatrując się uważnie w jej oczy.

Co się stało, panno Ludwisiu, niech pani zaraz wszystko mówi!

Ludwisia spojrzała nieprzytomnie.

— A to drań! A to drań!

— Kto?

— Poznałam go w kinie, przedwczoraj... Utrządyliśmy sobie kolację... Jedno się drań nazwał, że gardło mnie i... gdzie starzy chowają pie-

niadze?!” Uduścił mnie chciał, byłdy, gdyby pani nie przysła... o, niech państwo tylko starym nie wypapla!... A to drań, a to drań!

Malgosia zaprowadziła ślaniającą się na nogach Ludwisę do sypialni, rozebrała ją i wpaowała do łóżka.

Potem, bez słowa, zabrała się do sprzątnia jadalni.

Jaka energiczna jest Malgosia! — myślał Paweł, gdy pokój przybrał dawną formę.

Zrozumiał jasno, dlaczego tak zależało Ludwisie, by poszli na koncert. A to sprytna bestia!

— Ładna historia, co Malgosiu?

Rozemiała się:

— Przecież wszystko się dobrze skończyło, a to najwzniejsze, Pawelku!

ROZDZIAŁ IV.

Nazajutrz Kundzia nie przyszedł do biura. Przysłała kartkę z zawiadomieniem o chorobie gardła, która ją zmusza do pozostania przez parę dni w domu.

Panowie drwili niemilosierdzie:

— Kundzia się rozszalał!

— Kundzia gardłem rozdził!

Pani Władysława panoszyła się nad jej książkami dumna, że rodzi się wreszcie to słaszone szufłado, tylokrrotnie broniące przez nią „biadactwo”.

Panna Lucyna czerwienila się ciągle, potrzysajac tustymi lokami w przerażonym zdziwieniu z góry już piętnując to nielegalne, nikomu niepotrzebne dziecko, co rosnąć będzie na pastwę głupocie społeczeństwa.

Paweł nie wiedział kiedy wrócić całkowicie w nowe środowisko i stał się przeciętnym, najprzeciętniejszym urzędnikiem, z głowąw niemal pusty, obracającym się jedynie w gronie kolegów i w błęgu codziennych spraw codziennej rodziny Alojzowa Kogutów.

Nie było mu z tym źle! Ach, gdyby mu ktoś przed kilkoma miesiącami powiedział, że tyje szarych mas urzędników, tych zmechanizowanych, ogłupianych jednostajnością pracy wędw

roboczych, może mieścić w sobie pewien czar, pewien blask zszczęści!

A miły przecież ten blask wszystkie dni Pawła...

Czy czułyby się podobnie, gdyby nie kojący, zbawionny wprost wpływ Malgosii?...

Bajeczna towarzysząca jest Malgosia!

„Cate biuro dyszało ciekawością wobec sprawy Kundzi”.

— Główniawo trochę, niepozorna dziewczynina stała się sensacją dla „poważnego” Zarządu Wodociągów i Kanalizacji.

Co jej się urodzi?

Czy ten niewidomy kochanek, który z niezrozumiałych powodów polecił na to powabne cudo, ożeni się z nią teraz?

Kto to może być!

„Po tygodniu wrócił Kundzia. Była wymierzona, pożyłka, z dużymi, sinyimi kołami pod wyblakłymi oczami.

Zatrzymała się niepewnie przy drzwiach, jakby bojąc się postąpić naprzód, do swego biura.

Otoczyło ją rozkrzyżowane grono „kolegów i kochanek”.

— Co? Tak szybko?!

— Za krótko pani leżała!

— Chłopczy, czy dziewczynka?

— Dajcie sroko! To były migdałki w gardle! Ciekawe czy wciąż jeszcze będzie się wypie...

Oparła się ciężko o ścianę.

— Nie... to nie były migdałki...

— Ha, ha, ha! Ależ sensację powodziła!

Jaki nieprzyjemny, jaki zjadliwy jest śmiech pani Władysławy!

Oczy Kundzi zasłyły mgłą też.

— Miałam córeczkę... malutką, śliczną córeczkę...

— Jaki... miałam?!

Głowa Kundzi opadła na piersi.

— Umarła, umarła mi! — jęknęła.

Spojrzała na nich z determinacją i szepiała bolesne zwierzenia, dla których w głębokiej nawiwości szukała zrozumienia:

— Ja nie mam nikogo, nikogo, ani ojca, ani matki, rodzeństwa, nie mam męża, nie mam przyjaciół... dlatego chciałam mieć to dziecko... chciałam mieć jakiś cel... Byłam taka szczęśliwa, gdy przystuliłam tę kruszyjącą do piersi, bo ona była śliczna, śliczna mogę pokazać jej zdjęcia, była śliczna i umarła, umarła moja córeczka!

Szloch zatrzęsł szczupłymi, beznadziejnymi ramie nani.

Przyskoczyła do niej rozczewieniona pani Władysława i pisałała historycznym, podniosłym głosem:

— Klamiesz, Kunda, kłamiesz! Ty uduślisz to dziecko, mów prawdę, uduślisz je, ty... ty...

Kundzia skuliła się w niemym przerażeniu, ach, dlaczego nie mogła cofnąć się wraz z całą ścianą w tył...

— Widzicie?... Boi się! Trzeba do policji, do policji zbrodniarkę! Uduślisz dziecko, uduślisz...

— Nie! Nieprawda!!

W głosie Kundzi drżała rozpacz granicząca prawie z objęciem.

— Nie!!! — krzychała zaskanlając rękami twarz.

Szepnęło coś do ucha Pawłowi stanowczym tonem Malgosia:

— Bądź człowiekiem, Pawelku!

— Do policji, do policji zbrodniarkę!

Paweł gwałtownym ruchem odsunął panią Władysławę od staniającej się Kundzi.

Wykreślił jej mocno rękę, aż pisała przerażliwie:

— Ach, co pan robi?!

— Milczcie! — syknęła, przez zaciśnięte w gniewie zęby.

— Sądźcie na mnie! — rozkazał pewnie, władca.

Śmiesznie usłuchali go wszyscy, wszyscy oprócz pani Władysławy.

— Jest pan kobietą bez serca, bez uczucia, to było podłe, to...

— A panu co do tego? Coście go się tak ziękli, tchórze?!

Jak śmie pan przemawiać w ten sposób do mnie?!

